

تهران | ۱۳۹۳

نویسنده: لف‌تالستوی

اعتراف

مترجم: آبتین گلکار

سرشناسه | تولستوی، لئو نیکولایوویچ ، ۱۸۲۸ - ۱۹۱۰ م.

Tolstoi, Lev Nikolaevich

عنوان و نام پدیدآور | اعتراف : مقدمه‌ای بر اثر منتشر نشده / لف تالستوی؛

ترجمه آبتین گلکار

مشخصات نشر | تهران: نشر نی، ۱۳۹۰

مشخصات ظاهری | ۱۳۴ ص. ۱۹/۱۹۰

شابک | 9600-94072-0-0

وضعیت فهرست نویسی | فیبا

موضوع | داستان‌های روسی -- قرن ۱۹

شناسه افزوده | گلکار، آبتین، ۱۳۵۶ - مترجم

رده بندی کنگره | ۱۳۹۲ الف/۳۳۴۹ PG

رده بندی دیویی | ۸۹۱/۷۳۳

شماره کتابشناسی ملی | ۳۲۷۰۲۵۷

این کتاب ترجمه‌ای است از | *Исповедь* | Л.Н.Толстой

Л.Н.Толстой. Полное собр. соч. в 90 тт.

М.: РГБ, 2006. т. 23. стр.1-59.

اعراض مقدمه	ابراهیم منتشر نشده	
مجموعه داستانها	دکتر زندگی*	
سرپرست و سرپرستار	مجموعه	خشایار دیهیمی

نویسنده	لف تالستوی	Tolstoi, Lev Nikolaevich
مترجم	آیدین گلکار	
ویراستار	خشایار دیهیمی	
نمونه خوانی	سما	
بازبینی نهایی متن	م.ب. حاجیان	

| طرح روی جلد | بهرام داوری |
| مدیر هنری و طراح جلد | خشایار شایگان و محمود
نظارت فنی و چاپ	حمیدرضا صبوری
حرفه‌نگاری و صفحه‌آرایی	فرحناز رسولی
لیتوگرافی	امین گرافیک
چاپ و صحافی	سپیدار

| شابک | 978-600-94072-0-0 |

چاپ اول	۱۳۹۳
شمارگان	۱۷۰۰ جلد
قیمت	۸۷۰۰ تومان
www.Gomanpub.com	
info@Gomanpub.com	

سخن سرپرست مجموعه

«فلسفه» در کشورهای و همه فرهنگ‌ها، از جمله کشور خودمان، واژه‌ای به‌یادماندنی است. کتاب‌های فلسفه هم غالباً در قفسه‌ها در جایی قرار می‌گیرند که شناسایی با همین ابهتشان باشد. به اصطلاح خودمانی، آن بالایی تافته به عموم مردم هم به دیده احترام به فلسفه می‌نگرند هم در عین حال آن می‌ترسند. کمتر کتابخوان عادی به سراغ کتابی می‌رود که عنوان فلسفه را یدک می‌کشد. به نظر آنها فلسفه خواندن کار هر کسی نیست و بنابراین عطایش را به لقایش می‌بخشند. و البته با وضع کنونی این تصور به دور از حقیقت هم نیست.

اما بگذارید کمی بیشتر مسئله را بشکافیم و توضیحی بدهیم. اکثر آسؤالی که مطرح می‌شود این است که «فلسفه چیست؟» پاسخ معمولاً دو بخشی دارد: از نظر لغوی فلسفه «دوستداری» و «محبت» یا «عشق به حقیقت» است، و از نظر رشته‌ای، دانشی نظری و بسیار انتزاعی. اما اولاً این پاسخ تا چه حد مقرون به حقیقت است، ثانیاً آیا این پرسش که «فلسفه به چه کار می‌آید؟» پرسشی بهتر نیست؟ اگر این قول مقبول تقریباً همگان را بپذیریم که خاستگاه فلسفه

یونان باستان و نخستین فیلسوف به معنای متعارف امروزی اش سقراط بوده است بحث شاید به مسیر دیگر و بهتری هدایت شود. می‌دانیم که سقراط در کوچه و خیابان و میدان می‌گشته است و سؤال‌هایی فلسفی را با رهگذران در میان می‌گذاشته است و البته شیوه خاص خودش را هم در این کار داشته است که به اصطلاح سقراطی «معاوره» نامیده می‌شود. اما سؤال‌های «فلسفی» سقراط از چه چیزی بودند؟ سقراط عمدتاً سؤال‌هایی را مطرح می‌کرد که با زندگی و شخصیت و خصائل افراد ارتباط داشت. و یونانیان طرف معاوره، که امروزه ما فیلسوف هم نبودند، از بحث درباره این سؤال‌ها پرهیز نمی‌کردند. امروزه اگر نظیر همان سؤال‌ها از هر کس پرسیده شود هرگز نمی‌گویند این سؤال‌ها فلسفی است پس من که فیلسوف نیستم درگیر آنها نمی‌شوم. اما در حقیقت دوران سقراط فاصله گرفتیم و علی‌الخصوص پس از ارسطو و «مابعدالطبیعه‌اش»، فیلسوفان به دو دسته کلی تقسیم شدند: فیلسوفان هنر زندگی و فیلسوفان نظری سیستماتیک. آن دسته اول همان راه سقراط را در پیش گرفتند، یعنی طرح سؤال‌هایی که به هر کس و کلا به زندگی ربط پیدا می‌کند و پاسخ به این سؤال‌ها «راه زندگی» هر کس را تعیین می‌کند. اما عده بیشتری در دسته دوم قرار گرفتند و به بحث‌های کلی و انتزاعی پیچیده پرداختند و اوج آن پدید آمدن فلسفه تحلیلی بود. دسته اول اکثراً به تجربه‌های زندگی و علی‌الخصوص زندگی خودشان پرداخت می‌کردند و سعی می‌کردند از این طریق بلکه به بهترین راه و روش زیستن (چه حیات فردی چه حیات اجتماعی) دست یابند. نوشته‌های اینان بسیار شبیه نوشته‌های ادیبان و شاعران بود. برای

همین آن دسته دوم که قدرت و وسعت بیشتری پیدا کرده بودند اینان را نه فیلسوف، بلکه همان شاعر و ادیب می خواندند یا حتی بعضاً شارلاتان هایی که دل از نوجوانان می ربایند. اما فیلسوفان هنر زندگی هم متقابلاً فیلسوفان نظری سیستماتیک را که فلسفه را امری غیرشخصی می دانستند و به بحث در کلیات اکتفا می کردند افرادی که خاص فریفته قلمداد می کردند که فلسفه را از وظیفه اصلی اش، به هر چه بهتر کردن زندگی است، دور می کنند و بدل به دانشی کاذب که به هیچ کار می آید. افرادی نظیر مونتینی، پاسکال، شوپنهاور، کیرگگور، امرسون، و... اگرستانسیالیست ها را می توان در دسته اول قرار داد و حتمی شدت این ویتگنشتاین را هم به آنها افزود. دسته دوم از فیلسوفان مدرن اسکولاستیک) آغاز می شوند و به فیلسوفان زبان ختم می روند. البته فیلسوفانی بینابینی هم در این میان وجود دارند، مثل روسو، ماینت، و بسیاری دیگر. این بحث البته دامنه بسیار گسترده ای دارد، اما هدف من از طرح اجمالی آن توضیح دادن دلیل برای ضرورت فراهم آوردن این مجموعه گسترده بود.

از نظر من فلسفه فقط رشته ای دانشگاهی نیست که در دانشگاه خوانده شود و مختص عده خاصی باشد که در این رشته تحصیل می کنند. فلسفه به همه تعلق دارد و همه ما از کودکی سرلایحه می کشیم که جنبه فلسفی آشکاری دارند. شاید کمتر کسی باشد که این سؤال های فشرده در این بیت گاه به گاه به ذهنش خطور نکرده باشد: کجا آمده ام، آمدنم بهر چه بود / به کجا می روم آخر نمایی وطنم. در واقع همه این سؤال ها فلسفی هستند: از کجا آمده ایم، که هستیم، چه

باید بکنیم، معنای زندگی مان چیست، و عاقبت کارمان چه. تولد، مرگ، خوشبختی، نیکی، بدی، معیارهای زندگی، و همهٔ خصائل انسانی در دل این سؤال‌های فشرده نهفته‌اند. پس درست است که ما همه فیلسوف حرفه‌ای نیستیم، اما همه‌مان به مسائل فلسفی، در عیان و نهان، فکر می‌کنیم و این فکر کردنمان بر شیوهٔ زندگی و این‌تیر می‌گذارد. پس فلسفه در این معنا یک دانش انتزاعی به درد نفع مختص عدهٔ خیلی نیست. کتاب‌های «فیلسوفان هنر زندگی» با سخن می‌گویند و ما از طریق سخن گفتن با آنها به شیوه‌ها و راه‌های درست‌تر عمل کردن، چه برای اعتلای خودمان، چه برای زیستنی کردن جهان، مکتاستن از دردها و افزودن بر شادی‌ها پی می‌بریم.

متأسفانه در کشور هم نظامی و نویسندگان و مترجمان فلسفه معطوف به کتاب‌های تئوری سیستماتیک است. کتاب‌هایی که خوانندگان احساس می‌کنند که نویسنده‌شان اصلاً تلاشی نمی‌کند تا زندگی را با همهٔ آشوب‌هایش، پوچی‌هایش، درد‌هایش، خوشی‌هایش، سرخوردگی‌هایش، اضطراب‌هایش و خلاصهٔ تمام تشویش‌هایش درک کند، درگیرشان شود، و ما را نیز همراه با خودش به‌گوشان کند. برعکس، این احساس به خواننده دست می‌دهد که با عقاید انتزاعی روبروست که تقریباً هیچ ربطی به واقعیت ندارند. اما واقعیت این است که ما در زندگی مان با همهٔ این پدیده‌ها سروکار داریم و نیاز داریم که هر چه بیشتر از وضع زندگی مان و خصوصاً احساساتمان در دریاوریم، دست به داوری‌های ارزشی بزنیم، و مبنایی برای این داوری‌های ارزشی پیدا کنیم. فراتر از همه، ما سخت نیازمند درک

معنای زندگی و آشنایی با «هنر زندگی» هستیم. اما مجموعه کتاب‌های فلسفی که در ایران منتشر می‌شوند کمتر به این مسائل می‌پردازند و در نتیجه ما به لبه پرتگاهی دوسویه کشانده می‌شویم که یک سویش یا وانهادن فلسفه و یا صرفاً تبدیل این کتاب‌ها به کتاب‌های بالای تاقچه‌ای برای قمیز در کردن است، و سوی دیگرش، این است که به کتاب‌های به اصطلاح «زرد» به قلم افرادی است که سخنی دودستی به این سؤال‌ها می‌دهند و راه‌حل‌های یکسان آسان با استفاده از شکلات همگان پیش پا می‌نهند که همه با آنها آشنا هستیم: «... برای خوشبختی، ۲۰ راه برای غلبه بر اضطراب، ۵۰ توصیه برای زندگی زنده بوی، ... انگار انسان‌ها ماشین هستند و می‌توان برای مشکلات افراد یک نام مشترک اما کیفیت متفاوت دارند، راه‌حل یکسانی عرضه کرد که کمتر هم بیفتد. این کتاب‌ها اکثراً به نظر من خطرناک هم هستند، زیرا افراد را از اندیشیدن به مسائل و مشکلاتشان معاف می‌کنند و نسخه‌ها می‌چند که همه به یکسان از آن استفاده کنند.

این موقعیتی خطیر است که جامعه ما و احساس راه‌پای می‌کند. البته هرگز نمی‌توان با اغراق ادعا کرد که مثلاً با چنین مجموعه‌ای می‌توان به چنین نیاز معطل‌مانده‌ای پاسخ داد، اما به هر حال شاید گامی کوچک در این راه باشد. انتشار کتاب‌هایی فلسفی که نه فقط با صدای عقل، بلکه با شور زندگی، با ما درباره مسائلمان سخن می‌گویند، آن هم نه با اعلام حکم قطعی در هر مورد، که قطعاً در توان هیچ‌کس نیست، بلکه با نور تاباندن بر زوایای تاریک و پیچیدگی‌های

مسائل زندگی و دعوت از خود ما برای تفکر بیشتر و یافتن راه حل های مخصوص به خودمان، یعنی فکر کردن به «هنر زندگی» با مدد گرفتن از «تجربه» دیگران.

عناوین این مجموعه پرشمارند و طبیعتاً بعضی حتی عناوین مشترک یا شبیه هم دارند، زیرا اینها مسائلی است که تقریباً همه یسرها با هنر زندگی دغدغه اش را دارند: معنای زندگی، خوشبختی، نوجوانی، سرشت بشر، فضیلت، مبانی ارزش ها، شخصیت، همزیستی، سلامت آمیز، ترس، درد، بیماری، ملال، و....

این مجموعه تقریباً پایانی ندارد، اما فعلاً در هر ماه حداقل دو کتاب عرضه می شود تا امیدواریم با یاری شما بتوانیم باب تازه ای را در نشر کتاب های فلسفی بگشاییم.

با اینکه کتاب های این مجموعه فلسفی هستند اما چون فلسفی به همان معنای خاصی هستند توضیح دادم در عنوان مجموعه به جای لفظ «فلسفه» از «هنر زندگی» استفاده شده است، شاید که این بهتر منظور و مقصود این مجموعه در کتاب است. در ضمن مجموعه «تجربه و هنر زندگی» همچنانکه از عنوان می بینید به دو دسته کتاب تقسیم می شود. کتاب های نظری «هنر زندگی» و زندگینامه ها، زندگینامه های شخصی، یادداشت های پراکنده و خاطرات به سرفا «تجربه زندگی» هستند.

خشیار دیهیم